

Clublied v.v. D.W.P.

Dat D.W.P. ook een eigen clublied heeft weten denk ik niet velen, wel gezongen op de reünie van 1997 (50 jaar DWP) doch nogmaals onder ieders aandacht.

De melodie is wat gevoelig, na de trieste uitschakeling van het Nederlands elftal.

Het clublied is ongeveer in 1950 geschreven door de heer Knol, commies te Sintjohannesga. Bij het uitgeven van het vorige clubblad in 1985, ontving (oud)voorzitter Oene Bijker van oud-D.W.P.-er Jan de Jong (broer van Gerard) uit Snits de tekst van het clublied. Jan de Jong had dit als 12-jarige, met zijn elftal in vol voetbaltenue, gezongen op een uitvoering van D.W.P. Het was in café Bos, waar toen een toneelstuk, met eigen krachten werd opgevoerd, genaamd "Mariandel".

De hoofdrolspelers waren Boukje Vermaning met haar broer Johannes.

Clublied:

**Bij D.W.P. ons clubje
voelt iedereen zich thuis.
Zijn sterk de vriendschapsbanden
nog sterker dan een kluis.
Wij vechten voor elkander
zijn samen een gezin,
dan kan het haast niet anders
blijft de goede geest erin.
Wij zullen nooit verzaken,
wat betreft ons clubbelang.
En zullen altijd winnen
voor geen club zijn wij ooit bang.**

Refrein:

**Hup D.W.P. laat de leeuw niet in zijn hempie staan
Hup D.W.P. trek je beste voetbalschoenen aan.
Hup D.W.P. vooruit geef hem van katoen,
dan gaan we vast weer winnen, en worden KAMPIOEN.**

**Bij ons geen slappe kerels,
bij ons geen narigheid.
Sportief willen wij blijven,
voor nu en voor altijd.
Daar zullen wij voor vechten,
en dat bewijzen met een daad.
Want ieder lid doet graag z'n best,
zelfs trainen is dan een feest.
Wij zijn en blijven altijd een,
omhoog ons ideaal.
Daarvoor geen offer ons te groot,
dus zingen wij allemaal.**

Refrein: